

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**Per al senyor Governador Civil**

Amb la màxima dignitat que hom pot emprar en recórrer en queixa a les autoritats superiors, acudim avui a la primera autoritat civil de la província. Ens mou, primer que tot, la justícia que sempre acompanya les nostres peticions, i també els elogis que suara ha publicat la Premsa de la capital, ponderant el sentit d'equanimitat i justícia que resplendeix en totes les deliberacions del general Despujol.

Es el cas, doncs, senyor Governador, que a l'Ajuntament de Granollers hi ha un senyor conseller (primer tinent d'Alcalde fins no fa gaires setmanes) que al nostre parer no pot continuar essent-ne. És, aquest conseller, el senyor Jaume Serra i Dachs, i segons notícies fàcils de comprovar, aquest senyor d'ençà del seu nomenament sols ha assistit a dues o tres sessions de l'Ajuntament. Ni ahir feia de tinent d'alcalde, ni avui fa de conseller. La seva valuosa competència podria ésser beneficiosa per a la ciutat; però és el cas que no ha actuat ni actua.

Els coneixements que el senyor Serra i Dachs té de les coses del Municipi, farien d'ell un bon element; però, com que no col·laborava a les tasques de l'Ajuntament com a tinent d'alcalde, ni menys avui pot col·laborar-hi com a conseller, creiem de necessitat que, d'acord amb les vigents disposicions, es resolgui aquest cas ràpidament. El senyor Serra i Dachs no ha assistit a cap reunió de les Comissions on hauria d'actuar, ni a les sessions de la Comissió Permanent, ni tampoc a cap Ple Municipal d'ençà del mes de maig. *I ni tan sols ha estat una sola vegada a la Casa de la Ciutat des de fa més de cinc mesos!*

Senyor Governador: Pot continuar aquesta anormalitat en el nostre Ajuntament?

Nosaltres denunciem el fet. Darrerament s'ha sabut que, per causes que al Govern Civil deuen conèixer prou, el senyor Serra i Dachs no pot continuar essent Tinent d'Alcalde; i nosaltres ens atrevim a preguntar: Si el senyor Serra i Dachs no pot continuar essent primer Tinent d'Alcalde per la raó de que *no actua ni poc, ni molt, ni gens* en les tasques consistorials, quins motius hi han perquè aquest senyor continuï essent conseller? I si no pot ésser conseller, ço que procedeix, senyor Governador, és declararla vacant, i, com a conseqüència, nomenar, per a substituir el senyor Serra i Dachs, el veí de Granollers que, segons la Llei, li correspongui.

Per respecte a la Llei fem avui aquesta denúncia; i tenim la seguretat que serà acollida pel senyor Governador Civil i analitzada per ell en consciència, i resolta en justícia. La política ponderada i recte, que, sense influències ni suggestions externes hem llegit que porta a terme el general Despujol des del Govern de la província, ens predisposa a creure-ho així. I nostra ciutat es veurà atesa una vegada més en les seves peticions justament sentides i manifestades.

11 de Setembre

Aquesta setmana, tota l'atenció política de la nostra terra s'ha concentrat a l'entorn d'aquesta data històrica.

No podem amagar, nosaltres, fervents aimants de la llibertat, com estem d'identificats amb aquells lluitadors que fa 216 anys sentien ideals nobles i progressistes, i encara que d'aquelles gestes tan remotes no poguem pendre'n una lliçó al peu de la lletra perquè els nostres temps són uns altres, no per això quedem de rendir nos davant d'aquells herois que a través dels segles encara tenen la virtut d'estimular-nos amb el record de llur conducta.

Posats a parlar de l'onze de Setembre, més que un estudi històric d'un esdeveniment tan conegut, preferim comentar l'efecte que causa, a casa nostra, al través d'aquests darrers llustres.

Per a això, un setmanari pairal, il·lustrat, ens brinda una ocasió a l'abast de tothom en publicar fotografies de diaris que fa anys comentaven la diada. La més curiosa i que fa que les nostres conviccions esquerristes siguin cada dia més accentuades, és el canvi que hom pot observar en l'orgue de les dretes catalanistes, que un dia fou, en la premsa diària, l'únic portaveu del catalanisme.

Llegiu, per donar-vos-en compte, «La Veu de Catalunya» d'abans de la primera dictadura i llegiu la ara. Llavors tot eren manifestacions de nacionalisme per a entusiasmar la colla de joves, alguns dels quals encara són a les presons o a l'exili i no poden tornar entre nosaltres, sense que els agents provocadors fassin el més mínim des de les seves esferes vergonyosament influents per a aconseguir-ho. I tot, per la por que tenen d'ésser cridats a comptes.

Aquesta pèrdua de solvència, però, no és pas obstacle perquè des de les mateixes columnes on no s'ha dit una paraula d'elogi d'En Rafel de Casanova, hom pretingui orientar els republicans, i declarar funesta la unió de tots els de la península, invocant el catalanisme per fomentar la discòrdia entre els que van a un fi comú. A la fi, en aquest període agonitzant han estat sincers. Ara queda justificat tot el que els liberals més clarividents han fet contra la Lliga, que en els districtes rurals, donant-se la mà amb els ermitans i capellans, s'ha trobat sempre com el peix a l'aigua.

¿Què vénen cercant els nostres enemics de sempre? El de sempre: actes i carteres. ¿Mitjans? Abans, l'exaltació dels ideals patriòtics per a cotitzar-los a la Borsa de Madrid. Ara, que el foc eatà encès, també s'en serveixen, oferint-se per a apagar-lo.

Celebrem la treta de careta. Aquest mutisme davant de Rafel de Casanova i l'actitud envers En Macià, tant com la censura contra nosaltres, els ho agraim tot i de debò.

Revisat per la censura governativa

Investides

En una correspondència de Mollet publicada en «El Diluvio» de divendres passat, diu que Acció Catalana presentarà candidat per aquest districte, en les eleccions que—si Déu ho vol—es celebraran aviat, a En Eduard Ragasol, distingit advocat i membre de la Junta directiva de la Casa del Vallès.

També diu que pels liberals es presentarà el senyor Cunillera, de Granollers.

Opinem que pot donar-se per descomptat l'esclatant triomf d'aquest darrer, tant per la seva reconeguda honradesa política, moral i naval, com per les seves extraordinàries dotes d'atractiva oratòria.

—Com sigui que l'il·lustre conseller conegut per «En Porra» ha trobat en el registre de patents que un delegat d'altre Escorxadador tenia inscrit aquest nom, en el Ple consistorial del dia 10 va fer anunciar que d'aquí endavant l'anomenin «En Trompa».

—Un amic que ha parlat amb l'aviador senyor Canudas, ens ha dit que aquest pilot havia escrit una carta a l'Alcalde, senyor Rosàs, «felicitant-lo» pel destacament de vigilants que va enviar a l'aeròdrom del Disco, el dia de la Festa d'Aviació.

Via fora... En Rosell!

Ja no tenim Revisor!

S'ha parat el tramvia!

L'Ajuntament, per obra i gràcia d'En Roig, li ha donat la llaua.

El deshaucí s'ha fet amb tots els honors. S'ha complert la voluntat popular! S'ha imposat la «avalancha»—com deia el Mistic de Loyola—i el poble en surt beneficiat amb 600 pessetes al mes. Es dir, el poble, no; el senyor Rosàs, que no tindrà sobre d'ell la responsabilitat de reintegrar a la caixa comunal les pessetes que el bacallaner es gastava per aigua mineral.

L'instint de conservació és viu en el senyor Rosàs, i per això va donar la *puntilla* al seu assessor, tot i acompanyar-lo en el sentiment i oferir-li una reparació.

En Peret Pineda es sacrificarà i tindrem nou Secretari particular. Emperò les sis centes pessetes... Bé; farem una subscripció.

—El conseller senyor Aymerich en el ple del dimecres passat, quan parlava el senyor Pagès, li va pujar la mosca al nas i se li inflà de forma tan extraordinària, que quan tothom creia en una explosió imminent va fer un fort bram que provocà estruendoses rialles en el públic que assistia a la sessió.

—A les festes que varen celebrar-se diumenge i dilluns passat a la barriada de Palou varen assistir-hi una comissió de consellers, entre els quals s'hi trobava el senyor Aymerich, qui va ésser la nota més comentada de la festa degut al molt interès dels veïns, que arribaren a formar renglera, per a poder contemplar de la vora la incommensurable porra o aparell aspirador de que tant es ve parlant a la ciutat.

—Uns veïns del carrer de Barcelona ens han assabentat dels perills a que estan exposats els peatons que, pels seus quefers, han de passar per aquell carrer, degut al mal estat de les voreres.

Amb tot i alguns consellers haver demostrat en sessió pública la necessitat d'aital arreglo, es veu que no interessa. Es que al senyor Alcalde el preocupen prou les exigències dels seus assessors i el poder atendre les reformes que amb mires particulars li reclamen alguns consellers, a canvi de votar a favor d'ell... si no s'equivocuen.

La unió dels republicans

En caure la dictadura, a tots els pobles d'Espanya esclatà unànim el sentiment de llibertat. El poble no tindrà coratge, potser, per grans heroicitats, qui sap si per distracció—que ja li han proporcionada—o per manca d'un bon guia; però el poble sent la llibertat, i la vol, i aquell esclat és la manifestació evident d'aquest desig popular.

A aquell esclat esdevingué l'actuació dels homes dirigents de la política, retrets, si us plau per força, durant la dictadura, puix que no sempre és moment oportú per a accions heroiques, si aquestes no han de donar cap fruit. Ens referim als dirigents de la política liberal i esquerrana, perquè els altres bé prou que havien actuat.

I quan hom estava més decidit a fer el front únic per a aconseguir allò que és l'aspiració de tot el poble, a Catalunya principalment començaren a néixer comitès i consells directius, més consells directius i més comitès, que produïren general astorament. De cada penya i de cada família en sorgia un nou partit o un nou organisme. I tots clamaven igualment pel canvi de règim...

Ara darrerament sembla que s'ha apaivagat la febre de constitució de nous partits republicans a Catalunya. Homes com Gabriel Alomar han clamat contra aquesta absurditat; prestigis tan alts en el camp republicà com Salmerón, gens desafectes a les coses de Catalunya, han intervingut també perquè cessi aquesta bogeria de fer nous partits i agrupaments, i a la reunió de San Sebastián s'ha imposat el bon sentit.

Els qui en els pobles sempre hem d'estar arma al braç per a defensar-nos de les escomeses de l'enemic, voldríem que d'aquesta reunió de San Sebastián en restés, en els elements directores del republicanisme català, la ferma decisió de deixar a lloc secundari tota altra qüestió que no sigui l'afirmació de llibertat que fa batre el cor del poble. Anant tots a l'una, sots un programa mínim, clar, concís i exposat amb valentia, el poble els seguirà allà on vulguin. Però quan el poble està disposat a anar al carrer, que no s'aturin a discutir problemes d'àlgebra ni qüestions d'economia domèstica. De dret i *al bulto*. Encara que En Josep Pla es feixi de veure que no són escoltats els seus consells des de «La Veu de Catalunya». I encara que es rebentin tota la colla de faritseus que en els pobles han començat ja el joc de fer comitès per a seguir mantenint el predomini del caciquisme clerical el qual, per tal de seguir imperant, tant li és posar-se una etiqueta com una altra.

Tots a la una, els homes d'esquerra, els obrers i els homes de professions liberals i l'intel·lectualitat, encara podem batre'ns contra del feudalisme monàrquico-clerical regionalista que fa anys ha fet la burla més indecorosa dels drets civils i sempre està a punt de carregar-se l'escopeta del Sometent per al manteniment del «seu ordre» i de la «seva caixa», i tornaria altra volta a fer esqueneta a un altre Dictador, sempre que vegi en aquest prou empenta per a abatre els eters protestataris, que ells voldrien tenir lligats de peus i mans i amb una bona mordaça que els lliurés dels seus clams demanant justícia.

JOAN RIUS

El comiat a un patrici

En compliment de l'acord consistorial, pres en el ple de l'Ajuntament celebrat fa pocs dies, dijous fou notificada al *Funcionario Revisor* don Emili Rossell i Montané (el de les plaques), l'ordre de compliment d'aital acord. El mateix dijous a la tarda, es féu entrega de tota la documentació que obrava en poder d'aquest *pundonorós funcionari*; i el divendres entregava la clau de la dependència on havia *revisat tantes i tantes coses*, aquest model de funcionari, a qui la ciutat nostrada tant li tindrà que agrair.

Sabem també que per acord consistorial de la darrera sessió de la Comissió Permanent, s'habilitarà aquella dependència de l'Ajuntament on s'hi ha elaborat la Memòria que el *Funcionario Revisor* presenta a l'Ajuntament, per a Comptaduria i Intervenció Municipal.

Així les coses, nosaltres proposarem al senyor Alcalde (*nostre digníssim Batlle*), que no despatxés el senyor Rossell com una minyona de servei. El qui tants i tan bons serveis ha prestat; qui ha il·lustrat el senyor Rosàs i tota la *cobla de l'odi* que ara ens governa; el funcionari competentíssim que sap i estudia totes les martingales que s'han de fer per a poder reeixir en tots els projectes que el *geperut de la plaça* cova en la seva imaginació rescalfada, per a marejar els qui no formen a les fileres de la Cofradia de la Ràbia, mereix quelcom més que una senzilla destitució.

Aquí, entre nosaltres, li projectem una despedida que sigui sonada... amb trompes i clarinet. Ja demanarem permís amb temps hàbil, el dia que ho tinguem tot preparat.

Dels comptes del «Gran Capitán»

El periòdic local «Inquietud» ha publicat una nota sots aquest mateix títol, la qual diu així:

«Els comptes del «Gran Capitán»

La premsa d'ahir publica una notícia de *Pontevedra* que recollim. Diu:

«En els estats de comptes de l'Ajuntament de Marin, corresponents a l'època de la Dictadura, figuren les següents partides:

Per al viatge de l'alcalde a Madrid, estada en la Cort, bitllets de ferro-carril i altres gastos, 29,580'53 pessetes. Banquet i homenatge, 11,405'61 pessetes. Propines, mossos i taxis, 9,370'35 pessetes.

Total: 50,356'53 pessetes, pels conceptes abans dits.»

I nosaltres diem: ¿No podríem saber les despeses de viatges i homenatges fetes pels nostres pupins durant l'època de la primera dictadura?»

Nosaltres, sempre disposats a il·lustrar el senyor Director d'*Inquietud*, publicació quinzenal, ens atrevim a recomanar-li que, per a saber amb tot detall el que tan seriament li interessa, cal que s'entrevisti amb el Noi de Tona (abans Noi de l'Arròs) qui, per la seva especial condició d'haver col·laborat amb la primera i la segona dictadura és qui pot saber més que tots; inclús més que el mateix Revisor de trista memòria. Ell li dirà, amb *vertader coneixement de causa*, tots els comptes de totes les despeses per viatges i homenatges fetes pels pupins, i fins també el podrà assabentar dels que ell va cobrar durant l'època de la primera dictadura.

I, si el Director d'*Inquietud* vol més detalls, a ben segur que si ens posem d'acord (?), nosaltres els hi podem donar abans de pocs dies. L'autoritat té en estudi tot un memorial relatiu a comptes que donarà molt joc, i a la seva hora el farem públic.

Jaume de Riba, el Desinteressat

«En Jaume de Riba ha estat nomenat advocat assessor de la Confederació Sindical Hidrogràfica del Pirineu Oriental.»

Aquesta nota, inserida en una de les darreres edicions de «La Veu de Catalunya», és una demostració més de la forma com actuen i governen els polítics de la Lliga, a quin partit està afil·liat nostre digníssim i mai prou alabat senyor Batlle, En Albert Rosàs i Macià.

El senyor de Riba, que té la vara i com el senyor Rosàs és l'amo i vol manar, es veu que encara no en té prou amb tot això que fins ara li donava tant de *nom*, i *prestigi d'advocat*. Aquí, a la ciutat, ja sabem com feia valer el seu càrrec de *Diputat provincial agrícola*, fins i tot per a fer-se acompanyar en l'automòbil del President de la Diputació, i a altes hores de la nit, a les reunions de cal tinent d'Alcalde romanonista i pràctic. El que no sabem encara, és que li tirés tan seriament tot això de la Hidrogràfica del Pirineu.

Res; ja ho deia aquella vella, que encara en veuríem de més noves. Ves per on, el diputat de l'Institut Agrícola de Sant Isidre també es diputat de l'aigua i de totes les seves derivacions, des del Pirineu fins a la Mediterrània!... El dia que el senyor de Riba prengui possessió d'aquest alt càrrec, ja poden estar tranquils tots els pagesos; ja no es perdrà cap collita per falta d'aigua. Ell te l'aixeta a la mà i ja no podrem patir. Ah!... I no perdem de vista que aquest senyor de Riba tot això ho farà per sacrificar-se pel bé de la terra. Ell, polític d'ideals, sols té *botiga d'Advocat* a Granollers; i encara aquí presenta uns *comptes molt modestos*.

I si això que nosaltres diem amb tota serietat, encara que ho subratllem, vostès, llegidors, no s'ho volen creure, preguntint-ho als seus companys de política, per molt amics que semblin, i ells corroboraran les nostres manifestacions. Tothom ja ho sap: el senyor de Riba és molt desinteressat.

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de l'Escorxador, amb les normes per ell portades a la pràctica en el pes de bestiar mort es gaudeix de 680'42 pesetes mensuals.

La seva desaprensió fa que a espalles del càrrec, pugui tenir un sou molt més gros que el de l'Alcalde.

A cada poble n'hi ha un...

I, en el nostre, fins la mainada el senyala. Es l'enfant terrible... Aspira a ésser un Danton, emperò ho serà de la plaça gran. No arriba a més.

En la revolta, a la caiguda del Directori, fou un personatge, tot un personatge; més, com que no gira rodó, tots el tenen per boig i l'obsequien amb els més extravagants impropis.

Hom no pot anar amb ell sense témer una explosió; el més petit contacte el posa al punt de dalt.

I no és que sigui dolent; és un maniàtic. La notorietat el treu de pollaguera, i com que amb un cognom hi ha qui ha sabut conquerir un lloc preminent, ell no vol quedar enrera, i, intolerable de mena, dóna la cara perquè pugui encaixar-hi qualsevolga *amateur* de boxa. I, ja tenim heroi.

Ara té la mania amb els pupins — com diu ell — i, naturalment, acusa de pupins tots els que contribuïren a descobrir que, bo i fent política, s'arreglava el *reparto* per allò de que, «la caritat ben entesa...»

Això no vol dir que ell s'arrapa com una llagasta a l'ex-tingent d'alcalde de la Dictadura, senyor Antoni Cunillera, perquè aquest cínicament els fa el caldo gros, i fins troba patriotes l'Alcalde de R. O., Sr. Rosàs, i els aprofitats regidors senyors Aymerich i Gibert, quin monarquisme tenen declarat fent traïció a llurs ideals, si és que mai n'havien tingut.

Jo m'atreviria a fer-li sortir els colors a la cara, a aquest minyó, parlant-li de la Unió Patriòtica i refrescant-li la memòria, en recordar-li els que, per a sostenir una *moma*, anaven a fer *coro* als dictadors... i fins i tot es feien retratar.

Fa bé de defensar l'ex-Revisor Rossell, que també téu de *patriota* a Sentmenat, fins que varen foragitar-lo per «vago i mal entretingut», ja que així pot ben dir-se que *Dios los cria i ellos...* ho esguerren.

A veure si a la fi les manies de fer-se cèlebre el portaran a pendre les aigües.

NOTICIES

Ens dirigim al senyor Alcalde perquè d'una vegada s'arregli la font de la plaça de Guimerà, que, per la reforma que es feu en aquesta, quedà ensoçada, essent un perill pels que han d'anar-hi per a proveir-s'hi d'aigua i a l'ensems les aigües hi queden embassades amb perill de la salut pública.

Com a complement, creiem que seria una bona reforma per a la susdita plaça posar-hi uns bancs, tal com era projectat, i així s'evitaria que el públic cerqués seient en la vorada de pedra dels jardinetes, util·litzant, com a respall, la barana de filat que suara hi ha estat col·locada amb bastant mal gust.

—Diumenge passat, en el carrer del Marquès de Montroig i mentre estava de servei, fou atropellat el suplent de sereno En Pere Sobrevia, per un automòbil. Conduït al dispensari de la Creu Vermella li prestà assistència el metge senyor Sallés, qui li aprecià dues ferides en el cap, magullament general i forta commoció cerebral. Una vegada feta la primera cura el ferit ingressà a l'Hospital i Asil, on continua en greu estat.

Crònica d'esports

Del campionat de futbol

Avui, diumenge, en el camp de futbol de l'Illuro de Mataró ha de celebrar-se el primer partit de campionat de segona lliga preferent entre aquell primer equip i el primer equip del Granollers, ara de poc ingressat en aquesta categoria.

Hi ha molta expectació entre els aficionats a aquest esport, davant l'anunci del partit d'avui, per la gran rivalitat que existeix entre ambdós equips i per ésser el començament del campionat 1930-1931.

Molts aficionats i socis del Granollers es traslladaran avui a Mataró.

La Volta Catalunya

Per ahir, dissabte, a les 12 h. 30 minuts estava anunciat el pas per nostra ciutat dels corredors ciclistes que participen en la 12ª volta de Catalunya.

Fins a la 1 h. i 50 minuts, o sigui més d'una hora més tard de la senyalada, no féu l'entrada el primer grup de corredors, davant dels quals anava Cañardó, seguit de Montero, Albiñana, Maurel i altres.

Al poc de sortir de la ciutat, el corredor local Pagès, que segueix fent una cursa molt brillant, aconseguí reintegrar-se al grup davanter.

Una subscripció

Entre els joves aimants de l'esport s'ha iniciat una subscripció perquè serveixi d'ajut a les despeses que els reporta el prendre part en les curses de la 12ª volta ciclista a Catalunya als corredors locals Pagès i Del Campo.

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'inquilinat, recorda't que En Ramon Montañà assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pesetes l'any. Es dir, DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.

Impremta Garrell : Granollers

Anís
Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra
 funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Fàbrica

Carrer de Paludàries

CLOTET

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM

Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146